A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. július 16.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elektromos és elektronikus berendezések hulladékai — 2002/96/EK irányelv — A 2. cikk (1) bekezdése és a 3. cikk a) pontja, valamint az I. A. és I. B. melléklet — 2012/19/EU irányelv — A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 2. cikk (3) bekezdésének b) pontja és a 3. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja, valamint az I. és II. melléklet — Az »elektromos és elektronikus berendezések« és az »elektromos és elektronikus szerszámok« fogalma — Garázskapu-mozgató motorok”

A C-369/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht Köln (Németország) a Bírósághoz 2014. július 31-én érkezett, 2014. július 23-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH**

és

a **Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök (előadó), A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH képviseletében J. Stock Rechtsanwältin,

– a Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG képviseletében S. Pietzcker Rechtsanwalt,

– a német kormány képviseletében T. Henze és A. Lippstreu, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Braga da Cruz, C. Hermes és D. Loma-Osorio Lerena, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egyrészt az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 3. cikke a) pontjának, valamint az I. A. és I. B. mellékletének (HL L 37., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 359. o.), másrészt az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló. 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelv (HL L 197., 38. o.) 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (3) bekezdése b) pontjának, 3. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának, valamint az I. és II. mellékletének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH (a továbbiakban: Sommer) és a Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG (a továbbiakban: Rademacher) között annak tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, hogy ez utóbbi elektromos és elektronikus berendezések gyártójaként nem vetette nyilvántartásba magát a Stiftung elektro-altgeräte registernél (elektromos berendezések hulladékainak nyilvántartásával foglalkozó alapítvány, a továbbiakban: Stiftung ear).

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2002/96 irányelv

3 A 2012/19 irányelv 25. cikkének megfelelően a 2002/96 irányelvet 2014. február 15-i hatállyal hatályon kívül helyezték.

4 A 2002/96 irányelv (10), (15) és (16) preambulumbekezdése a következőt mondta ki:

„(10) Ez az irányelv kiterjed valamennyi magán- és szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezésre. […]

[…]

(15) A szelektív gyűjtés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése és újrahasznosítása biztosításának előfeltétele, és elengedhetetlen ahhoz, hogy a Közösségen belül meg lehessen valósítani az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatban kitűzött célokat. […]

(16) A Közösség által előirányzott védelmi színvonal és a harmonizált környezeti célok elérése érdekében a tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását, és hogy magas szinten megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtése. […]”

5 Ezen irányelv „Célkitűzések” címet viselő 1. cikke a következőképpen fogalmazott:

„Ennek az irányelvnek az elsődleges célja, hogy megakadályozza az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak keletkezését, továbbá az említett hulladék újrafelhasználása, újrahasznosítása és egyéb hasznosítása által az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyiségének csökkentését. Az irányelv további célja, hogy javítsa az elektromos és elektronikus berendezések életciklusában érintett valamennyi piaci szereplő, pl. gyártók, forgalmazók és vásárlók, s különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésében közvetlenül részt vevő piaci szereplők környezetvédelmi teljesítményét.”

6 Az említett irányelv „Hatály” címet viselő 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„Ezt az irányelvet az I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre kell alkalmazni, feltéve hogy az érintett berendezés nem része olyan más jellegű berendezésnek, amely nem tartozik ennek az irányelvnek a hatálya alá. Az I. B. melléklet tartalmazza az I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó termékek jegyzékét.”

7 Ugyanezen irányelv „Fogalommeghatározások” címet viselő 3. cikke a következőket írta elő:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »elektromos és elektronikus berendezések«: azok a berendezések, amelyeknek a rendeltetésszerű működtetéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség, valamint az ilyen áram vagy mező előállítására, átvitelére és mérésére szolgáló, az I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó berendezések, amelyeket váltóáram esetében legfeljebb 1000 V, egyenáram esetében pedig legfeljebb 1500 V feszültségtartományban történő használatra terveztek;

[…]”

8 A 2002/96 irányelv I. A. melléklete felsorolta az irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések kategóriáit. Így e melléklet 6. pontja az „[e]lektromos és elektronikus szerszámok[ra] (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével)” vonatkozott.

9 Ezen irányelv „Az ennek az irányelvnek az alkalmazásában tekintetbe vehető, az I. A. mellékletben felsorolt kategóriákba tartozó termékek jegyzéke” címet viselő I. B. melléklete 6. pontjának szövege a következő volt:

„Elektromos és elektronikus szerszámok (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével)

Fúrók

Fűrészek

Varrógépek

Fa, fém és egyéb anyagok esztergálására, aprítására, csiszolására, őrlésére, fűrészelésére, vágására, nyírására, fúrására, lyukasztására, perforálására, hajtogatására, hajlítására és hasonló megmunkálására szolgáló berendezések

Szegecselésre, szegezésre, csavarásra, illetve szegecsek, szögek, csavarok eltávolítására vagy hasonló célokra szolgáló szerszámok

Hegesztésre, forrasztásra és hasonló célokra szolgáló szerszámok

Szórásra, kenésre, diszperzióra, illetve folyadékok vagy gázok másfajta kezelésére szolgáló berendezések

Fűnyírók és egyéb kertészeti szerszámok”.

A 2012/19 irányelv

10 A 2012/19 irányelv (6), (9), (14) és (15) preambulumbekezdése kimondja:

„(6) Ezen irányelv célja, hogy a fenntartható termeléshez és fogyasztáshoz elsősorban az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai keletkezésének megakadályozásával, továbbá – az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyiségének csökkentése és az erőforrások hatékony felhasználásához való hozzájárulás érdekében – az említett hulladékok újrahasználatával, újrafeldolgozásával és egyéb hasznosításával, és az értékes másodlagos nyersanyagok visszanyerésével hozzájáruljon. Az irányelv további célja, hogy javítsa az elektromos és elektronikus berendezések életciklusában érintett valamennyi szereplő, pl. gyártók, forgalmazók és fogyasztók, és különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtésében és kezelésében közvetlenül részt vevő szereplők környezetvédelmi teljesítményét. A gyártói felelősség elvének országonként eltérő alkalmazása különösen jelentős eltérésekhez vezethet a gazdasági szereplők által viselt pénzügyi terhek vonatkozásában. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésére vonatkozó nemzeti politikák eltérése gátolja az újrahasznosítási politikák hatékonyságát. Az alapvető kritériumokat ennek megfelelően uniós szinten kell megállapítani, és minimumszabályokat kell kidolgozni az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelése tekintetében.

[…]

(9) Ennek az irányelvnek ki kell terjednie valamennyi fogyasztók által használt és valamennyi szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezésre. […] Ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósításához nincsen szükség arra, hogy annak hatálya kiterjedjen az olyan nagyméretű, helyhez kötött berendezésekre, mint például az olajfúró tornyok, a repülőtéri csomagszállító rendszerek vagy a felvonók. Azonban ezen irányelv hatálya alá kell tartoznia minden olyan berendezésnek, amely nem speciálisan az említett berendezések részeként lett tervezve és elhelyezve, és amely nem csak az ilyen berendezések részeként töltheti be funkcióját. Ez vonatkozik például a világítóberendezésekre és a fotovoltaikus panelekre.

[…]

(14) Az elkülönített gyűjtés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése és újrafeldolgozása biztosításának egyik előfeltétele, és elengedhetetlen ahhoz, hogy az Unión belül meg lehessen valósítani az emberi egészség és a környezet védelmének előirányzott színvonalát. A fogyasztóknak aktívan hozzá kell járulniuk az ilyen gyűjtés sikeréhez, és ösztönözni kell őket az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatására. […]

(15) Az Unió által előirányzott védelmi színvonal és harmonizált környezeti célok elérése érdekében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell elfogadniuk annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak válogatatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását, és hogy magas arányban megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak elkülönített gyűjtése. […]”

11 Ezen irányelv „Tárgy” címet viselő 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv olyan intézkedéseket állapít meg, amelyek az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok képződése és kezelése nyomán fellépő káros hatások megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás általános hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén védik a környezetet és az emberi egészséget, összhangban a [hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i] 2008/98/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL L 312., 3. o.)] 1. és 4. cikkével, hozzájárulva ezáltal a fenntartható fejlődéshez.”

12 Az említett irányelv „Hatály” címet viselő 2. cikke előírja:

„(1) Ezt az irányelvet az elektromos és elektronikus berendezésekre kell alkalmazni az alábbiak szerint:

a) 2012. augusztus 13-tól 2018. augusztus 14-ig (átmeneti időszak), a (3) bekezdésre is figyelemmel, az I. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre. A II. melléklet tartalmazza az I. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezések tájékoztató jellegű listáját;

[…]

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbi elektromos és elektronikus berendezésekre:

[…]

b) azok a berendezések, amelyek kifejezetten egy más jellegű, ezen irányelv hatálya alól kizárt vagy az alá nem tartozó berendezés részeként lettek tervezve és elhelyezve, és amelyek csak az adott berendezés részeként tölthetik be funkciójukat;

[…]”

13 Ugyanezen irányelv „Fogalommeghatározások” címet viselő 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »elektromos és elektronikus berendezések«: azok a berendezések, amelyek rendeltetésszerű működéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség, valamint az elektromos áram vagy elektromágneses mező generálására, átvitelére és mérésére szolgáló olyan berendezések, amelyeket váltóáram esetén legfeljebb 1000 V, egyenáram esetén pedig legfeljebb 1500 V feszültségen történő használatra terveztek;

b) »nagyméretű, rögzített ipari szerszámok«: gépek, berendezések és/vagy alkatrészek nagyméretű összessége, amelyek egy adott alkalmazás céljából működnek együtt, és amelyeket szakemberek állandó jelleggel egy adott helyen üzemelnek be és szerelnek le, és amelyeket szakemberek használnak és tartanak karban valamely ipari gyártó létesítményben vagy kutatási és fejlesztési létesítményben;

[…]”

14 A 2012/19 irányelv „Ezen irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések kategóriái a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott átmeneti időszak alatt” címet viselő I. mellékletének 6. pontja azonos a 2002/96 irányelv I. A. mellékletének 6. pontjával.

15 A 2012/19 irányelv „Az I. Mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó termékek tájékoztató jellegű listája” címet viselő II. melléklete 6. pontjának szövege a következő:

„Elektromos és elektronikus szerszámok (a nagyméretű, rögzített ipari szerszámok kivételével)

Fúrók

Fűrészek

Varrógépek

Fa, fém és egyéb anyagok esztergálására, aprítására, csiszolására, őrlésére, fűrészelésére, vágására, nyírására, fúrására, lyukasztására, perforálására, hajtogatására, hajlítására és hasonló megmunkálására szolgáló berendezések

Szegecselésre, szegezésre, csavarásra, illetve szegecsek, szögek, csavarok eltávolítására vagy hasonló célokra szolgáló szerszámok

Hegesztésre, forrasztásra és hasonló célokra szolgáló szerszámok

Szórásra, kenésre, diszperzióra, illetve folyadékok vagy gázok másfajta kezelésére szolgáló berendezések

Fűnyírók és egyéb kertészeti szerszámok”.

A német jog

16 A 2013. október 1-jei törvénnyel (BGBl. 2013 I, 3714. o.) módosított, a tisztességtelen verseny tilalmáról szóló törvény (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, BGBl. 2010 I, 254. o.; a továbbiakban: UWG) „A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalma” címet viselő 3. §-ának (1) bekezdése előírja:

„Jogellenesek azok a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok, amelyek alkalmasak a versenytársak, a fogyasztók vagy az egyéb piaci szereplők érdekeinek jelentős csorbítására. […]”

17 Az UWG „Példák a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatra” címet viselő 4. §-a értelmében:

„Tisztességtelen versenyjogi magatartást tanúsít különösen, aki:

[…]

11. olyan jogszabályi rendelkezést sért, amelynek célja többek között a piaci magatartásnak a piaci szereplők érdekében való szabályozása.”

18 A 2005. március 16-i, az elektromos és elektronikus berendezések forgalomba hozataláról, visszavételéről és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításról szóló törvény (Gesetz über das Inverkehrbringen, die Rücknahme und die umweltverträgliche Entsorgung von Elektro- und Elektronikgeräten [Elektro- und Elektronikgerätegesetz] BGBl. 2005 I, 762. o.; a továbbiakban: ElektroG) „Hatály” címet viselő 2. §-ának szövege a következő:

„(1) Ezt a törvényt a következő kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre kell alkalmazni, feltéve hogy az érintett berendezés nem része olyan más berendezésnek, amely nem tartozik e törvény hatálya alá:

[…]

6. Elektromos és elektronikus szerszámok (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével).

[…]”

19 Az ElektroG „Fogalommeghatározások” címet viselő 3. §-a a következőket írja elő:

„(1) E törvény értelmében elektromos és elektronikus berendezések

1. azok a berendezések, amelyeknek a rendeltetésszerű működtetéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség

2. elektromos áram vagy elektromágneses mező előállítására, átvitelére és mérésére szolgáló berendezések,

amelyeket legfeljebb 1000 V váltófeszültség vagy legfeljebb 1500 V egyenfeszültség tartományban történő használatra terveztek.

[…]

(11) E törvény értelmében »gyártó« az a személy, aki, az értékesítési módszertől függetlenül, beleértve a Bürgerliches Gesetzbuch [(polgári törvénykönyv)] 312b. §-ának (2) bekezdése értelmében vett távközlő eszközökön keresztül történő értékesítést is, üzletszerűen

1. elektromos és elektronikus berendezéseket saját márkaneve alatt gyárt és az e törvény hatálya alá tartozó területen első alkalommal hoz forgalomba.

[…]”

20 E törvény „A közös hivatal létrehozása, nyilvántartás, finanszírozási garancia” címet viselő 6. §-a (2) bekezdésének szövege a következő:

„Minden gyártó köteles a második és harmadik mondatnak megfelelően nyilvántartásba vetetni magát a hatáskörrel rendelkező hatóságnál (16. §), mielőtt elektromos és elektronikus berendezéseket hoz forgalomba. […]”

21 Az ElektroG „A kategóriák és berendezések listája” címet viselő II. mellékletének 6. pontja azonos a 2012/19 irányelv II. mellékletének 6. pontjával.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

22 Az ElektroG 6. §-ának (2) bekezdése alapján a Sommer, amely garázskapu-mozgató motorokat és más termékeket gyárt, elektromos és elektronikus berendezések gyártójaként van bejegyezve a Stiftung earnál.

23 A Rademacher szintén garázskapu-mozgató motorokat gyárt. E garázskapu-mozgató motorok működéséhez körülbelül 220–240 volt elektromos feszültségre van szükség, rendeltetésük az, hogy azokat a megfelelő garázskapuval együtt beépítsék az épülethez tartozó berendezésekbe, továbbá azok az említett berendezésekről bármikor leszerelhetők, oda újból felszerelhetők és/vagy azokkal a meglévő berendezések kiegészíthetők (a továbbiakban: szóban forgó motorok). A Rademacher nincs bejegyezve elektromos és elektronikus berendezések gyártójaként a Stiftung earnál.

24 A Bírósághoz benyújtott iratokból megállapítható, hogy a Sommer 2013 júliusában keresetet indított a Rademacherrel szemben a Landgericht Köln (kölni területi bíróság) előtt tisztességtelen verseny miatt azzal az indokkal, hogy ez utóbbi nem vetette nyilvántartásba magát a Stiftung earnél elektromos és elektronikus berendezések gyártójaként. A Sommer által benyújtott kereset többek között arra irányul, hogy a bíróság tiltsa meg a Rademacher számára a szóban forgó motorok forgalmazását mindaddig, amíg az nem veteti magát nyilvántartásba a Stiftung earnál, továbbá hogy a bíróság kötelezze e társaságot a Sommernek az ilyen motorok forgalmazásával esetlegesen okozott minden kár megtérítésére.

25 A Sommer úgy véli, hogy a Rademacher az ElektroG 3. §-a (11) bekezdése értelmében vett „gyártónak” minősül, valamint hogy következésképpen e társaság az elektromos és elektronikus berendezések forgalmazásának megkezdése előtt köteles nyilvántartásba vetetni magát a magát a Stiftung earnál. A Sommer e tekintetben arra hivatkozik, hogy a szóban forgó motorok nem „nagyméretű, rögzített ipari szerszám[nak]”, hanem az e törvény 2. §-a (1) bekezdésének 6. pontja értelmében vett „elektromos és elektronikus szerszám[nak]” minősülnek, mivel háztartási használatra szánt elektromos és elektronikus berendezésekről van szó, valamint hogy e motorok működéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség, azokat legfeljebb 1000 V váltófeszültség vagy legfeljebb 1500 V egyenfeszültség tartományban történő használatra tervezték, és azok nem helyhez kötöttek. A Sommer álláspontja szerint az említett motorok saját funkciót töltenek be, és nem minősülnek az ElektroG hatálya alá nem tartozó berendezések részének.

26 A Rademacher vitatja ezt az álláspontot. Úgy véli, hogy a szóban forgó motorok nem minősülnek az e törvény 2. §-a (1) bekezdésének 6. pontja értelmében vett „szerszám[nak]”. Ugyanis az ElektroG I. mellékletének 6. pontja, amely egy terméklistát tartalmaz, pontosítja e rendelkezést. Ez a lista kétségkívül nem kimerítő, azonban a benne felsorolt termékek mindegyikének közös jellemzője, hogy hatást gyakorolnak az anyagokra, azaz az alkotóelemek és összetevők megmunkálására és fizikai átalakítására szolgálnak. Márpedig amennyiben a szóban forgó motorok funkciója pusztán a rendszer energiaellátásában és vezérlésében merül ki, e termékek használata révén nem kerül sor közvetlen megmunkálásra, az nem gyakorol közvetlen hatást az alkotóelemekre és összetevőkre, ennélfogva azok nem tekinthetők az ElektroG 2. §-a (1) bekezdésének 6. pontja értelmében vett „elektromos és elektronikus szerszám[nak]” A Rademacher úgy véli, hogy a szóban forgó motorok mindenesetre nem töltenek be önálló funkciót, hanem sokkal inkább olyan főtermék alkatrészeinek minősülnek, amely nem tartozik az ElektroG hatálya alá.

27 A kérdést előterjesztő bíróság megállapításaiból következik, hogy ha a Rademachert olyan gyártónak kell tekinteni, amelyet az ElektroG 6. §-ának (2) bekezdésében előírt nyilvántartásba-vételi kötelezettség terhel, akkor a szóban forgó motorok e társaság által történő forgalmazása mindaddig ellentétes az UWG-nek az ElektroG 2. §-ával és 6. §-a (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 3. §-a (1) bekezdésével és 4. §-a 11. pontjával, amíg az említett társaság nem vetette nyilvántartásba magát a Stiftung earnál.

28 Mivel az ElektroG célja a 2002/96 irányelv német jogrendbe való átültetése volt, e bíróság arra keresi a választ, hogy a szóban forgó motorok az ezen irányelv és a 2012/19 irányelv értelmében vett „elektromos és elektronikus szerszámok” fogalmának hatálya alá tartoznak-e. Ugyanis az említett bíróság álláspontja szerint az uniós jogalkotó szándéka arra irányult, hogy amennyire lehetséges, megakadályozza az elektromos és elektronikus alkatrészekből származó újrahasznosítható és szennyező anyagok háztartási hulladék közé kerülését, továbbá a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) által a „szerszám” fogalmára adott meghatározás, tudniillik „mechanikus hatás tárgyakra való kifejtését lehetővé tevő eszköz”, az e kérdésre adandó igenlő válasz mellett szól. Ezzel szemben az a körülmény, hogy a 2002/96 irányelv I. B. mellékletének és a 2012/19 irányelv II. mellékletének 6. pontjában felsorolt termékek oly módon gyakorolnak mechanikus hatást tárgyakra vagy munkadarabokra, hogy azokkal tárgyakat vagy anyagokat munkálnak meg, és így alakítanak át, míg a szóban forgó motorokkal nem munkálnak meg vagy alakítanak át tárgyakat vagy anyagokat, hanem csak a garázskaput mozgatják, a nemleges választ támasztja alá.

29 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint, ha a szóban forgó motorokat úgy kell tekinteni, mint amelyek az „elektromos és elektronikus szerszámok” fogalmának hatálya alá tartoznak, meg kell vizsgálni azt is, hogy ezen motorok nincsenek-e amiatt kizárva a 2002/96 irányelv és a 2012/19 irányelv hatálya alól, hogy „helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok” alkatrészének minősülnek, vagy pedig az irányelvek hatálya alá nem tartozó „más jellegű berendezés” részének tekintendők. Ezzel kapcsolatban a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az a körülmény, hogy az említett motorokat a garázsajtóval együtt felszerelik az épületre, és azok a garázsajtót vezérlik, arra enged következtetni, hogy azok nem rendelkeznek önálló funkcióval, és egy helyhez kötött rendszer mint egész alkatrészét képezik, míg azon körülmény alapján, hogy ugyanezen motorok az épülethez tartozó berendezésekről bármikor leszerelhetők, oda újból felszerelhetők, vagy azokkal a meglévő berendezések kiegészíthetők, azok úgy tekinthetők, mint amelyek saját funkciót töltenek be, amely megkülönbözteti őket a helyhez kötött elektromos berendezésektől.

30 E körülmények között a Landgericht Köln felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a 2002/96/EK irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 3. cikkének a) pontját, valamint I. A. és I. B. mellékletét, és/vagy a 2012/19/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontját, 3. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint I. és II. mellékletét, hogy a körülbelül 220–240 volt elektromos feszültséggel működtetett (garázs)kapu-mozgató motorok, amelyek rendeltetése, hogy a (garázs)kapuval együtt az az épülethez tartozó berendezésekbe építsék be azokat, az »elektromos és elektronikus berendezések«, különösen az »elektromos és elektronikus szerszámok« fogalma alá tartoznak?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a 2002/96 irányelv I. A. mellékletének 6. pontját és I. B. mellékletének 6. pontját, és/vagy a 2012/19 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját, I. mellékletének 6. pontját és II. mellékletének 6. pontját, hogy az első kérdés szerinti (garázskapu-mozgató) motorok az említett rendelkezések értelmében vett »helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok« részének tekintendők?

3) Az első kérdésre adandó igenlő és a második kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és/vagy a 2012/19 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének b) pontját, hogy az első kérdés szerinti (garázskapu-mozgató) motorok egy más jellegű, az adott irányelv hatálya alá nem tartozó berendezés részének tekintendők?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az elfogadhatóságról

31 Az Európai Bizottság úgy véli, hogy a 2002/96 irányelvre történő hivatkozás nem releváns az előzetes döntéshozatal iránti kérelem vizsgálata szempontjából, mivel ez az irányelv a 2012/29 irányelv 25. cikke első bekezdésének megfelelően 2014. február 15-én hatályát veszítette.

32 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróság által előzetes döntéshozatal iránt előterjesztett kérelmet, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (Fish Legal és Shirley ítélet, C-279/12, EU:C:2013:853, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Idrodinamica Spurgo Velox és társai ítélet, C-161/13, EU:C:2014:307, 29. pont).

33 A jelen ügyben, jóllehet a kérdést előterjesztő bíróság nem pontosítja azokat az indokokat, amelyek alapján a 2002/96 irányelv és/vagy a 2012/19 irányelv értelmezését kérelmezi, ugyanakkor a Bírósághoz benyújtott iratokból következik egyrészt, hogy a Sommer 2013. júliusában, azaz azon időpontot – nevezetesen 2014. február 15-ét – megelőzően nyújtotta be keresetét az előbbi bírósághoz, hogy a 2002/96 irányelv hatályát veszítette volna, másrészt pedig hogy a Sommer keresete többek között arra irányul, hogy a bíróság kötelezze a Rademachert az alapügy felperese által a Rademacher állítólagosan tisztességtelen magatartása következtében elszenvedett minden kár megtérítésére, amely magatartás nyilvánvalóan a 2002/96 irányelv hatálya alatt kezdődött, és a 2012/19 irányelv hatálya alatt folytatódott.

34 Következésképpen nem nyilvánvaló, hogy a 2002/96 irányelv és a 2012/19 irányelv kért értelmezése nem áll semmilyen összefüggésben az alapügy tényállásával vagy tárgyával.

35 Ennélfogva a kérdések összességükben elfogadhatók.

Az ügy érdeméről

36 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy egyrészt a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 3. cikkének a) pontját, valamint I. A. mellékletének 6. pontját és I. B. mellékletének 6. pontját, másrészt a 2012/19 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontját és 3. bekezdésének b) pontját, 3. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját, valamint az I. mellékletének 6. pontját és II. mellékletének 6. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a körülbelül 220–240 volt elektromos feszültséggel működtetett, az alapügybelihez hasonló garázskapu-mozgató motorok, amelyek rendeltetése az, hogy azokat a megfelelő garázskapuval együtt beépítsék az épülethez kapcsolódó berendezésekbe, továbbá azok az említett berendezésekről bármikor leszerelhetők, oda újból felszerelhetők, és/vagy azokkal a meglévő berendezések kiegészíthetők, a 2002/96 irányelv és a 2012/19 irányelv hatálya alá tartoznak az ez utóbbi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott átmeneti időszakban (a továbbiakban: átmeneti időszak).

37 A 2002/96 irányelv 2. cikkéből következik, hogy azok a termékek tartoznak ezen irányelv hatálya alá, amelyek megfelelnek három együttes feltételnek, nevezetesen, először is, hogy elektromos és elektronikus berendezésnek minősülnek, másodszor hogy az ezen irányelv I. A. mellékletben meghatározott kategóriák alá tartoznak, harmadszor pedig hogy nem képezik részét olyan más jellegű berendezésnek, amely ki van zárva az említett irányelv hatálya alól, illetve nem minősülnek ilyen

berendezésnek. Ugyanezen feltételeket veszi át a 2012/19 irányelvnek a 2. cikke (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikke (1) bekezdése a) pontja, amelyből az következik, hogy az átmeneti időszakban a 2012/19 irányelvet kell alkalmazni az olyan elektromos és elektronikus berendezésekre, amelyek az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt kategóriák közé tartoznak, és amelyek nem szerepelnek ezen irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében.

38 Ami először is a jelen ítélet előző pontjában említett első feltételt illeti, meg kell állapítani, hogy a 2002/96 irányelv 3. cikkének a) pontja és a 2012/19 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szinte teljesen azonos módon határozza meg az „elektromos és elektronikus berendezések” fogalmát, nevezetesen mint amely olyan berendezésekre vonatkozik, amelyeknek a rendeltetésszerű működtetéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség, valamint olyanokra, amelyek az ilyen áram vagy mező előállítására, átvitelére és mérésére szolgálnak, és amelyeket váltóáram esetében legfeljebb 1000 volt, egyenáram esetében pedig legfeljebb 1500 volt feszültségtartományban történő használatra terveztek. A 2002/96 irányelv 3. cikkének a) pontja e meghatározást kiegészíti a berendezések tekintetében fennálló azon követelménnyel, miszerint azoknak az ez utóbbi irányelv I. A. mellékletében felsorolt kategóriák közé kell tartozniuk.

39 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság megállapításaiból következik, hogy a szóban forgó motorok működéséhez körülbelül 220–240 volt feszültségtartományú eletromos áramra van szükség, amely alacsonyabb a váltóáram esetében 1000 volt vagy az egyenáram esetében 1500 volt feszültségnél. Ebből következően e motorok a 2002/96 irányelv értelmében elektromos és elektronikus berendezésnek minősülhetnek, a 2012/19 irányelv értelmében pedig elektromos és elektronikus berendezésnek minősülnek.

40 Ezt követően, a jelen ítélet 37. pontjában szereplő második feltételt illetően a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a szóban forgó motorok a 2002/96 irányelv I. A. melléklete „[e]lektromos és elektronikus szerszámok (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével)” címet viselő 6. pontjának „és/vagy” a 2012/19 irányelv I. melléklete 6. pontjának hatálya alá tartoznak-e, amely pontok szövege azonos.

41 Meg kell állapítani egyrészt, hogy a 2002/96 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének második mondata pontosítja, hogy az irányelv I. B. melléklete „tartalmazza az I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó termékek jegyzékét”, míg a 2012/19 irányelv 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondata úgy rendelkezik, hogy ezen irányelv II. melléklete „tartalmazza az I. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezések tájékoztató jellegű listáját”. Másrészt meg kell állapítani, hogy a garázskapu-mozgató motorok ilyen formában nem szerepelnek a 2002/96 irányelv I. B. mellékletének „Elektromos és elektronikus szerszámok (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével)” címet viselő 6. pontjában felsorolt termékek között, sem pedig a 2012/19 irányelv II. mellékletének azonos címet viselő 6. pontjában felsorolt termékek között.

42 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy még ha e pont tartalma meg is felel a 2002/96 irányelv I. B. melléklete 6. pontja szövegének, a 2012/19 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjából, éppúgy mint ezen irányelv II. mellékletének szövegéből, egyértelműen következik, hogy az ezen mellékletben szereplő elektromos és elektronikus berendezések listája tájékoztató jellegű, míg a 2002/96 irányelv nem írja elő kifejezetten, hogy az I. B. mellékletében szereplő lista ilyen tájékoztató jelleggel bírna.

43 Azonban önmagában ez a körülmény nem alkalmas arra, hogy az alapján a 2002/96 irányelv I. B. mellékletében szereplő listának kimerítő jelleget tulajdonítsunk. Ugyanis ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének szövegéből az következik – különösen arra figyelemmel, hogy e rendelkezés nem azt írja elő, hogy az említett irányelv I. B. melléklete „az” I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó termékek listáját tartalmazza, hanem hogy „egy” ilyen termékeket magában foglaló listát tartalmaz –, hogy e lista tájékoztató jellegű.

44 A fenti megfontolásból következően a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és ezen irányelv I. B. mellékletét úgy kell értelmezni, hogy ez utóbbi olyan tájékoztató jellegű listát tartalmaz, amely az ezen irányelv I. A. mellékletében meghatározott kategóriákba tartozó termékeket ölel fel.

45 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó motorok a 2002/96 irányelv és a 2012/19 irányelv értelmében vett „elektromos és elektronikus szerszámok (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével)” kategoriájába tartozhatnak-e.

46 E tekintetben, mivel ezen irányelvek nem tartalmazzák a „szerszám” fogalmának meghatározását, e kifejezés terjedelmének megállapítása végett annak szokásos és általánosan elfogadott értelmére kell utalni (lásd analógia útján: Endendijk-ítélet, C-187/07, EU:C:2008:197, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig ez a kifejezés szokásosan minden olyan tárgyat felölel, amelyet valamely meghatározott művelet vagy munka megvalósításához használnak.

47 Következésképpen, amennyiben a szóban forgó motorok, miután azokat áramforrásra kapcsolták, lehetővé teszik – ahogyan az a kérdést előterjesztő bíróság megállapításaiból következik – a garázsajtók mozgatását és vezérlését, azok az említett irányelvek értelmében elektromos és elektronikus szerszámoknak minősülnek.

48 Nem kérdőjelezi meg ezt a következtetést a Rademacher azon érve, amely szerint a szóban forgó motorok, mivel csupán a garázsajtókhoz hasonló tárgyak mozgatására szolgálnak, nem szerepelhetnek a 2002/96 irányelv I. B. mellékletének 6. pontjában és a 2012/19 irányelv II. mellékletének 6. pontjában felsorolt termékek között, mivel e termékek közös jellemzője az, hogy tárgyak megmunkálására szolgálnak. Ugyanis, ahogyan azt a Sommer az írásbeli észrevételeiben hangsúlyozza, ez nem minősíthető az említett irányelvek 6. pontjában felsorolt termékek közös jellemzőjének, mivel e termékek közül néhány – mint a csavarásra, illetve a csavarok eltávolítására szolgáló szerszámok – nem azon tárgyak megmunkálására szolgál, amelyekre közvetlenül hatást fejt ki, hanem csupán azok mozgatását biztosítja.

49 Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a szóban forgó motorok az „elektromos és elektronikus szerszámok” kategoriájából kizárt „helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok[nak]” minősülnek-e a 2002/96 irányelv és a 2012/19 irányelv értelmében, hangsúlyozni kell egyrészt, hogy az előbbi irányelv nem határozza meg a „helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok” fogalmát. Azonban a fenti 46. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően meg kell állapítani, hogy ez a fogalom általánosságban azokra a nagyméretű szerszámokra vagy gépekre vonatkozik, amelyeket termékek gyártására vagy ipari megmunkálására irányuló folyamat keretében használnak, amelyeket állandó jelleggel állítanak fel, és amelyeket rendes körülmények között nem lehet elmozdítani vagy áthelyezni. Ebből következően mindenesetre a szóban forgó motorok nem minősülhetnek „ipari szerszámoknak”, mivel e motorokat nem termékek gyártására vagy ipari megmunkálására irányuló folyamat keretében használják. Másrészt az említett motorok nem felelnek meg a 2012/19 irányelv 3. cikke (1) bekezdése b) pontjában foglalt nagyméretű, rögzített ipari szerszámok meghatározásának, mivel azokat elsődlegesen nem „szakemberek használ[ják] és tart[ják] karban valamely ipari gyártó létesítményben vagy kutatási és fejlesztési létesítményben”.

50 A fenti megfontolásokból következően a szóban forgó motorok a 2002/96 irányelv és a 2012/19 irányelv értelmében vett „Elektromos és elektronikus szerszámok (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével)” kategóriájába tartoznak.

51 Ami végül a jelen ítélet 37. pontjában szereplő harmadik feltételt illeti, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy nem kell-e mégis úgy tekinteni, hogy a szóban forgó motorok a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében olyan más jellegű berendezés részét képezik, amely nem tartozik ezen irányelv hatálya alá, és/vagy hogy az ilyen motorok a 2012/19 irányelv 2. cikke

(3) bekezdésének b) pontja értelmében olyan berendezéseknek minősülnek, amelyek kifejezetten egy más jellegű, az ez utóbbi irányelv hatálya alól kizárt vagy az alá nem tartozó berendezés részeként lettek tervezve és elhelyezve, és amelyek csak az adott berendezés részeként tölthetik be funkciójukat.

52 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1. cikkének értelmében a 2002/96 irányelv célja, hogy megakadályozza az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak keletkezését, továbbá az említett hulladék újrafelhasználása, újrahasznosítása és egyéb hasznosítása által az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyiségének csökkentését, valamint hogy javítsa az elektromos és elektronikus berendezések életciklusában érintett valamennyi piaci szereplő, környezetvédelmi teljesítményét. (10), (15) és (16) preambulumbekezdésének megfelelően ezen irányelv célja, hogy az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatban kitűzött célok megvalósítása érdekében kiterjedjen valamennyi magán- és szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezésre, és magas szinten megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtése. Másrészt a 2012/19 irányelv (6), (9), (14) és (15) preambulumbekezdéséből következik, hogy ezen irányelv lényegében ugyanezeket a célokat követi.

53 Figyelemmel ezen célokra, az ezen irányelvek alkalmazása alóli kivételeket, amelyeket a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése és a 2012/19 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének b) pontja ír elő, megszorítóan kell értelmezni.

54 A Rademacher lényegében arra hivatkozik, hogy az említett irányelveket amiatt nem kell alkalmazni a szóban forgó motorokra, hogy azok nem rendelkeznek önálló funkcióval, hanem az érintett épület automatizálására szolgáló berendezésbe tartósan beépített alkatrészek részét képezik.

55 Ami ugyanakkor a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében előírt kivételt illeti, ezen irányelv értelmében az az elektromos és elektronikus berendezés, amely – a szóban forgó motorokhoz hasonlóan – az épülethez tartozó berendezésekről bármikor leszerelhető, oda újból felszerelhető, vagy azzal a meglévő berendezések kiegészíthetők, nem kerülhet ki ezen irányelv hatálya alól kizárólag amiatt, hogy „annak rendeltetése az, hogy beépítsék az [említett] berendezésekbe”. Az ilyen értelmezés ugyanis azzal a következménnyel járna, hogy nagyszámú, kifejezetten a 2002/96 irányelv I. A. mellékletében felsorolt kategoriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezést kizárnának az irányelv hatálya alól pusztán amiatt, hogy azokat egy épületre rögzítették, vagy annak elektromos hálózatához kapcsolták, ennélfogva az ellentétes az irányelv céljaival.

56 Ami a 2012/19 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének b) pontjában előírt kivételt illeti, az a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében előírthoz képest még kevésbé széles körű, mivel ez a kivétel csak azon berendezések kizárására irányul, amelyek „kifejezetten” egy más jellegű berendezés részeként lettek „tervezve és elhelyezve”, és amelyek „csak az adott berendezés részeként tölthetik be funkciójukat”. E tekintetben a 2012/19 irányelv (9) preambulumbekezdése értelmében ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósításához nincsen szükség arra, hogy annak hatálya kiterjedjen az olyan nagyméretű, helyhez kötött berendezésekre, mint például az olajfúró tornyok, a repülőtéri csomagszállító rendszerek vagy a felvonók. E preambulumbekezdés mindazonáltal két példát hoz az elektromos és elektronikus berendezések közül, nevezetesen a világítóberendezésekét és a fotovoltaikus panelekét, amelyek jóllehet rendes körülmények között olyan nagyméretű, helyhez kötött berendezések részét képezik, mint az épületek, azonban nem tekinthetők úgy, mint amelyeket „kifejezetten” arra szánták, hogy ilyen berendezések részét képezzék, és azokat úgy kell tekinteni, mint amelyek még akkor is alkalmasak funkcióik betöltésére, ha nem képezik szerves részét e berendezéseknek.

57 Márpedig, figyelemmel e példákra, és amennyiben a szóban forgó motorok az épület berendezéseiről bármikor leszerelhetők, oda újból felszerelhetők és/vagy azokkal a meglévő berendezések kiegészíthetők, és azokat következtetésképpen nem arra szántak, hogy kizárólagos jelleggel bizonyos kapukkal összekapcsolva működjenek, e motorok mindenesetre nem tekinthetők úgy, mint amelyek „kifejezetten” úgy lettek „tervezve és elhelyezve”, hogy a 2012/19 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett épület berendezéseinek részét képezzék.

58 Ennélfogva az alapügyben szóban forgóhoz hasonló garázskapu-mozgató motorok nem eshetnek a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében és a 2012/19 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének b) pontjában előírt kivételek hatálya alá.

59 A fenti megfontolások összességére való tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy egyrészt a 2002/96 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 3. cikkének a) pontját, valamint I. A. mellékletének 6. pontját és I. B. mellékletének 6. pontját, másrészt a 2012/19 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontját és 3. bekezdésének b) pontját, 3. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját, valamint az I. mellékletének 6. pontját és II. mellékletének 6. pontját úgy kell értelmezni, hogy a körülbelül 220–240 volt elektromos feszültséggel működtetett, az alapügybelihez hasonló garázskapu-mozgató motorok, amelyek rendeltetése az, hogy azokat a megfelelő garázskapuval együtt beépítsék az épülethez kapcsolódó berendezésekbe, továbbá azok az említett berendezésekről bármikor leszerelhetők, oda újból felszerelhetők és/vagy azokkal a meglévő berendezések kiegészíthetők, az átmeneti időszakban a 2002/96 irányelv és a 2012/19 irányelv hatálya alá tartoznak.

A költségekről

60 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Egyrészt az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 3. cikkének a) pontját, valamint I. A. mellékletének 6. pontját és I. B. mellékletének 6. pontját, másrészt az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló. 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontját és 3. bekezdésének b) pontját, 3. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját, valamint az I. mellékletének 6. pontját és II. mellékletének 6. pontját úgy kell értelmezni, hogy a körülbelül 220–240 volt elektromos feszültséggel működtetett, az alapügybelihez hasonló garázskapu-mozgató motorok, amelyek rendeltetése az, hogy azokat a megfelelő garázskapuval együtt beépítsék az épülethez tartozó berendezésekbe, továbbá azok az említett berendezésekről bármikor leszerelhetők, oda újból felszerelhetők és/vagy azokkal a meglévő berendezések kiegészíthetők, az átmeneti időszakban a 2002/96/EK irányelv és a 2012/19/EU irányelv hatálya alá tartoznak.

Aláírások